

Bài Ai Điều Viết Cho Rừng

Rừng xưa còn lại hai...cây cũ, trước mặt là rừng mới cấy lên! Ngàn vạn năm sau ai sống sót, thấy rừng đẹp chớ Buổi Sơ Nguyên?

Ngàn vạn năm sau cây đã lớn...hay là núi trọc hết sinh linh? Tiền nhân xưa lắm không ai nữa để thấy hôm nay cảnh bất bình!

Cây nhỏ kia kia sau bão lũ, chắc gì tồn tại để ta mong? Người ta gieo mạ làm nên lúa, nghĩ thế: Trồng Cây Để Thấy Rừng!

Cái luật thiên nhiên, đời phủ nhận! Năm mươi năm rồi...rừng tan hoang! Bao phen trồng lại thông Đà Lạt...Ba chục năm thôi: cỏ bặt ngàn!

Người dựng xây lên nhiều biệt phủ. Người xẻ rừng xanh làm giao thông! Rồi người đổ đến, đời chen chúc. Đà Lạt còn đâu Thành Phố Rừng?

Thực tế: hai cây làm chứng tích...chắc gì không bị đốn nay mai? Ngàn năm hay vạn năm sau nữa, gió thổi không bay Tiếng Thở Dài!

Trần Văn Lệ